

Sygn. akt VI ACz 865/08

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2008 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział VI Cywilny
w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Anna Orłowska (spr.)
Sędziowie: SA Ewa Śniegocka
SA Urszula Wiercińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 5 czerwca 2008 r.

sprawy z powództwa G Z SA

w G

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem E M Sp. z o.o. w R

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek zażalenia interwenienta ubocznego

od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów z dnia 26 czerwca 2007 r.

sygn. akt XVII Ame 56/06

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 26 czerwca 2007 r. Sąd Okręgowy uwzględnił opozycję pozwanego i nie dopuścił do udziału w sprawie E M Sp. z o.o. w R w charakterze interwenienta ubocznego. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że przedmiotowa sprawa wszczęta przez G Z S. A. wniesieniem odwołania od decyzji Prezesa URE, wymierzającej temu przedsiębiorstwu karę pieniężną z tytułu niewykonania obowiązków wynikających z ustawy Prawo Energetyczne, dotyczyła oceny wykonania obowiązków spoczywających na tym Przedsiębiorstwie, a nie praw i obowiązków E M Sp. z o.o., będącej kontrahentem powoda. W ocenie Sądu Okręgowego Prezes Urzędu na podstawie art. 28 kpa zasadnie odmówił przymiotu strony E M Sp. z o.o. w postępowaniu administracyjnym dotyczącym wymierzenia kary pieniężnej powodowi. Sąd wskazał, że skoro E M Sp. z o.o. nie miała interesu prawnego wymienionego w art. 28 kpa do uczestniczenia w sprawie w charakterze strony przed Prezesem URE, jej udział w postępowaniu przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów na mocy art. 479⁵ kpc nie był możliwy, gdyż jego wynik nie będzie miał wpływu na prawa i obowiązki tego podmiotu. Sąd wskazał, że toczące się postępowanie ma rozstrzygnąć, czy Powód wywiązał się z nałożonego na niego przez przepisy prawa obowiązku, nie zaś, czy energię elektryczną wytwarzaną przez E M Sp. z o.o. w 2004 r. można uznać za pochodzącą ze źródła odnawialnego.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła E M Sp. z o.o. Wnosząc o jego uchylenie podniosła, że jej udział w sprawie należy badać

nie tylko pod kątem przepisu art. 479⁵⁰ kpc lecz również z uwzględnieniem przepisów art. 75-83 kpc.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W świetle art. 76 k.p.c. przesłanką dopuszczalności interwencji ubocznej jest istnienie interesu prawnego osoby zgłaszającej interwencję uboczną, aby sprawa została rozstrzygnięta na korzyść jednej ze stron. Interes prawny tej osoby ma swoje źródło w stosunku prawnym łączącym podmiot zgłaszający interwencję uboczną z jedną lub obiema stronami toczącego się postępowania. Interes decydujący o zgłoszeniu interwencji ubocznej musi mieć charakter interesu prawnego, nie może to być wyłącznie interes majątkowy. Podkreślenia wymaga, że skarżący nie wykazał istnienia interesu prawnego w przystąpieniu do sprawy jako interwenient uboczny po stronie powodowej, w szczególności nie wykazał aby niekorzystny wyrok w niniejszej sprawie dla strony powodowej wpłynął na jego prawa lub obowiązki. Wobec braku przesłanki z art. 78 § 2 kpc zażalenie podlega oddaleniu.

Mając to na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 kpc.

Ma oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Referent Stażysta